

vedal. Kar se Hitlerja samega tiče, je prej večkrat poudaril svoje krščanstvo. Kakšno pa je to »krščanstvo«, jasno dokazujejo njegove besede, ki jih je govoril na zborovanju narodno-socialističnih voditeljev v kopališču Godes-

berg 27. avgusta 1933: »Edinost Nemcev se mora zjamčiti z novim svetovnim nazorom, ker krščanstvo v svoji sedanji obliki ne zadostuje več zahtevam, ki so danes stavljeni nosilcem ljudskega edinstva.«

Dr. Fran Jankovič †

Iz življenja in delovanja.

Ko se je razširila dne 2. marca po Mariboru žalostna vest, da je preminul g. dr. Franc Jankovič, je vsakdo rekel: »Tega gospoda je škoda, dober je bil in mnogo prerano nas je zapustil.«

Pokojni se je rodil dne 14. jul. 1871 v Vitanju kot sin klobučarja, ki je obhajal pred kratkim 90letnico. Gimnazijo je obiskoval v Celju, dovršil jo je pa v Novem mestu. Na Dunaju je študiral zdravniško vedo in je postal doktor 31. marca 1898. Na dunajskem vseučilišču je bil kot zaveden Slovenec in kot sin dobrih krščanskih staršev ustanovitelj katoliško-slovenskega akademičnega društva »Danica«, kateremu je bil prvi predsednik. Že v gimnazijskih letih in posebno še kot visokošolec je deloval neustrašeno med našim narodom v narodno-kulturnem oziru in to v dobi, ko je bilo nemškutarstvo po naših mestih, trgih in vaseh na vrhuncu.

Po dovršenih zdravniških naukih je vršil službo sekundarja na deželni bolnici v Ljubljani, pozneje na umobolnici na Studencu ter na vojaški bolnici na Dunaju. Leta 1899 se je osamosvojil in pričel zdravniško prakso v Konjicah, kjer je imel hude boje za slovensko stvar. Dne 13. septembra 1900 je dobil mesto okrožnega zdravnika v Kozjem. Ostal je tam do prevrata. V Kozjem je začel skupno s tedanjim pilaštajnskim g. župnikom in poznejšim že rajnim kozjanskim dekanom M. Tomažičem orati ledino slovenske zavednosti po spodnjih krajih. Narod se je mladega gospoda navdušeno oklenil in mu je zaupal mesto političnega voditelja. Na programu Slovenske kmečke zveze je bil izvoljen za deželnega poslanca v Gradcu, kjer je postal celo namestnik deželnega glavarja. V dunajski državni zbor je prišel leta 1911 in je bil član parlamentarne kontrolne komisije za državne dolgove do prevrata. Da je bil odločen katoličan v besedah in v dejanju, je posebno dokazal med drugim še s tem, da je bil leta 1913, predsednik četrtrega katoliškega shoda v Ljubljani.

Po prevratu se je preselil v Maribor in sprejel službo zdravnika na moški kaznilnici. Bil je med onimi slovenskimi poslanci, ki so po prevratu zamenjali Dunaj z Beogradom. V Protičevi vladi je bil iz vrst bivše SLS minister od 19. februarja do 17. maja 1920.

Bolehnost ga je prisilila, da se je umaknil iz javnega političnega življenja in se popolnoma posvetil zdravniški praksi. Bil je na glasu kot eden najbolj preizkušenih zdravnikov za notrajne bolezni. Bolniki od blizu in daleč so večkrat obiegali dobrega gospoda, ki

je znal revnejšim slojem poleg lekarniških zdravil nasvetovati še cena domača. Precej let je bil v Mariboru šef zdravnik pri Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev in je v tej službi storil zelo — zelo veliko dobrega za najrevnejše delavske sloje.

Za svoje velike zasluge je bil odlikovan dvakrat od kralja z redom sv. Save in Jugoslovanske krone.

Blagopokojni je bil vsestransko dober človek in res pravi sin krščanske slovenske matere. Po naravi je bil vesel, gostoljuben, z vsakim prijazen in iskan ljudski govornik. V spodnjih krajih ni bilo nobene večje prireditve, da celo boljše gostije ne, na kateri ne bi bil navduševal g. dr. Jankovič zbrane za slovenske in katoliške vzore.

Z dr. Jankovičem je poklicala neizprosna smrt iz vrst požrtvovalnih in res nesebičnih, narodno-kulturnih delavcev moža, ki je bil neustrašeno na svojem mestu v najtežavnejših časih pod rajno Avstrijo in v prvi dobi po prevratu.

Velika dolžnost slovenskega naroda je, da ohrani blagopokojnega v trajnem ter hvaležnem spominu. Žalujoci ženi, hčerki, očetu, bratu in vsem sorodnikom naše sožalje!

Pogreb.

V nedeljo popoldne smo spremljali blagopokojnega na njegovi zadnji poti izpred hiše žalosti v moški kaznilnici, kjer je stanoval in počival na mrtvaškem odru. Zbralo se je zelo zelo mnogo ljudi in še prav posebno veliko moških, zastopniki vseh uradov ter precej duhovnikov iz mariborske okolice kljub temu, da je bil pogreb v nedeljo. Pogreb je vodil g. stolni prošt dr. M. Vraber. Doma se je poslovil od rajnega g. ravnatelj kaznilnice Vrabi, žalostinko je zapelo pevsko društvo Maribor. Ob odpriem grobu je orisal blagega pokojnega g. stolni prošt kot v življenju zvestega Bogu, slovenskemu narodu in državi. V imenu mariborskega zdravniškega društva, kateremu je načeloval g. dr. Jankovič 14 let, je spregovoril poslovilne besede g. dr. Marin iz Maribora. V lepih besedah se ga je spomnil še g. dr. Leskovar, dalje zdravnik v kaznilnici v Lepoglavu dr. Šantl in še zastopnik akademskega društva »Danica«, ki je spominjal navzoče, da je letos baš 40 let, odkar obstoja »Danica«, katero je ustanovil in ji je bil prvi predsednik g. dr. Jankovič. Po odpeti žalostinki smo se razšli z zavestjo, da smo dolžni rajnemu za slovenski narod tolikanj zaslužnemu ter dobremu gospodu trajen in hvaležen spomin pri daritvi sv. maše in v molitvah!

Izrežite in hranite!

Za birmance:

fantovske obleke

od 8 do 10 let Din 90.—

kamgarnobleke

v modri, sivi in rjavi barvi Din 375.—

srajce

od Din 18.— naprej

svilo za obleke

po Din 12.—, 14.—, 28.—, 45.—, 50.—

Za birmanke:

volna za obleke

po Din 22, 25, 28, 36, 45

Za odrasle:

sportne obleke

po Din 190.—, 220.—, 240.—, 280.—

kamgarnobleke

v modri, rjavi in sivi barvi po Din 350.—, 375.—, 420.—

srajce

od Din 22.— naprej

sukno

v črni, modri barvi po Din 55.—, 80.—, 120.—, 140.—

kamgarni

v okusnih vzorcih in barvah po Din 90.—, 110.—, 130.—, 160.—

loden za obleke

v sivi, zeleni, rjavi barvi po Din 110.— in Din 150.—

damske plašče

od Din 250.— naprej

svileni robci

volno, popeline, ripse in razno drugo blago za

spomladanske obleke

Vam nudi v veliki izbiri po najnižjih cenah znana manufakturna in konfekcijska trgovina

ANTON MACUN

Maribor, Gosposka ulica 8—10.

Nudim ostanke belega platna in oxforda po Din 6.— 179

Požar v Okonini.

Prijazna cerkev sv. Jakoba v Okonini, podružnica širom naše domovine znane farne cerkve sv. Frančiška Ksaverija v Zgornji Savinjski dolini, je pretekli teden popolnoma pogorela. Kot nebogleni otročiči proti očetu gledajo trije mali pogoreli stolpiči proti zvoniku, ki je tudi sam brez strehe. Župnišče poleg cerkve je tudi uničeno po požaru.

V hudi nesreči nas tolaži dejstvo, da je bila cerkev kakor tudi župnišče zavarovano pri naši domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, ki je škodo z vsem razumevanjem ocenila in odškodnino v celoti takoj izplačala za kar se ji podpisano predstojništvo toplo zahvaljuje.

Cerkveno predst. sv. Frančiška Ksav. Okonina, dne 27. februarja 1934.

Ivan Vegrinec, župnik.